

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 10C/126/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613206202
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613206202.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. JUDr. Mária Blahovská, v právnej veci navrhovateľa: S. S., U..G..C. U. U. L. P. XXXX/XX, B. T., L. X, N.: XXXXXXXX, právne zastúpenom advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grosslingova 4, Bratislava, IČO: 36864421 proti odporcovi: I. O., B.. X.X.XXXX, X. Č.. XXX, právne zastúpený JUDr. Ján Buroci, advokát, Za šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 773,05 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 773,05 Eur spolu so 6 % ročným úrokom zo sumy 957,53 Eur od 28.2.2011 do 28.2.2011, zo sumy 917,53 Eur od 1.3.2011 do 18.7.2011, zo sumy 867,53 Eur od 19.7.2011 do 18.9.2011, zo sumy 817,53 Eur od 19.9.2011 do 17.4.2012, zo sumy 773,05 Eur od 18.4.2012 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 3,19 Eur s tým, že súd povoľuje odporcovi zaplatiť istinu, úroky a zmenkovú odmenu v mesačných splátkach po 50,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia, pod následkami straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

Návrh čo do zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej istiny **z a m i e t a.**

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh dňa 28.3.2013 na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). V tomto návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 773,05 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 957,53 Eur od 1.1.2011 do 28.2.2011, zo sumy 917,53 Eur od 1.3.2011 do 18.7.2011, zo sumy 867,53 Eur od 19.7.2011 do 18.9.2011, zo sumy 817,53 Eur od 19.9.2011 do 17.4.2012, zo sumy 773,05 Eur od 18.4.2012 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 957,53 Eur od 28.2.2011 do 28.2.2011, zo sumy 917,53 Eur od 1.3.2011 do 18.7.2011, zo sumy 867,53 Eur od 19.7.2011 do 18.9.2011, zo sumy 817,53 Eur od 19.9.2011 do 17.4.2012, zo sumy 773,05 Eur od 18.4.2012 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 3,19 Eur a náhradu všetkých trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že v časti údajov o pohľadávke uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 9.12.2009 na uvedenú sumu, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 1.1.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, ale vystaviteľ doposiaľ zaplatil iba sumu

184,48 Eur, suma 773,05 Eur zostala neuhradená, preto žiadal, aby ho súd v zmysle čl. 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č.861/2007 k tejto povinnosti zaviazal rozsudkom. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, odporca ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je i platobné miesto. Navrhovateľ určil ako príslušný súd podľa bydliska odporcu, v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a) Nariadenia, príslušnosť okresného súdu podľa oznámenia Slovenskej republiky Komisií.

Vzhľadom k tomu, že tunajší súd po obdržaní žaloby mal za to, že vo veci nie je príslušný konať, postúpil vec Okresnému súdu Košice I podľa § 9 ods. 1 O.s.p., § 87 písm. d/ O.s.p., § 10 ods. 1,2 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a v zmysle článku 19 Nariadenia. Okresný súd Košice I predložil vec na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, keďže vyslovil nesúhlas s postúpením veci. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Ncb/173/2013 - 21 zo dňa 27.6.2013 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Košice I s postúpením veci je dôvodný. V odôvodnení tohto uznesenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci je príslušný Okresný súd Spišská Nová Ves podľa § 84 O.s.p. a § 87 písm. f/ O.s.p., nakoľko odporca má bydlisko v obvode tohto súdu. Tento nadriadený súd uviedol, že v danej veci i keď predmetom konania sú nároky zo zmenky, jedná sa o zabezpečovaciu zmenku nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, o čom svedčí aj Dohoda o vyplňovacom práve, o ktorej má nadriadený súd vedomosti z množstva vecí, ktorých pôvodný vlastník zmenky - spoločnosť L. s.r.o. si uplatňovala nároky zo zmienek a preto sa stotožnil s právnym názorom Okresného súdu Košice I, že platnosť zmenky bude treba posúdiť nie len podľa zákona zmenkového a šekového, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úverov, ktorý upravuje podmienky vystavenia zabezpečovacej zmenky na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľských úverov. Podľa národného, ale aj európskeho práva sa spotrebiteľovi poskytuje zvýšená ochrana jeho práv a nárok navrhovateľa bude prednostne posúdený podľa spotrebiteľského práva a v nadväznosti na to pri kolízii príslušnosti zmenkového súdu a súdu podľa bydliska spotrebiteľa, má prednosť posúdenie príslušnosti podľa bydliska spotrebiteľa. V opačnom prípade by mohlo dôjsť k obmedzeniu až popretiu práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Tento svoj záver oprel aj o rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV ÚS 270/2012 - 27 zo dňa 31.5.2012, ktorý pri riešení kolízie výlučnej príslušnosti vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku uprednostnil miestnu príslušnosť v prospech spotrebiteľa.

Po vrátení veci tunajšiemu súdu bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 10C/126/2013-39 dňa 9.1.2014 bez nariadenia pojednávania. Uvedeným rozsudkom tunajší súd návrh navrhovateľa zamietol poukazujúc na článok 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu z dôvodu, že pohľadávku navrhovateľa považoval za zjavne neopodstatnenú a návrh za neprípustný. Proti tomuto rozsudku bolo zo strany navrhovateľa podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Odvolací súd uznesením sp. zn. 5Co/150/2014-82 zo dňa 16.4.2015 zrušil uvedený rozsudok tunajšieho súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení Krajský súd v Košiciach uviedol, že tunajší súd nesprávne aplikoval článok 4 ods. 4 Nariadenia a nesprávne postupoval, keď nepoužil jeho článok 5 a nasledujúce. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd nebol oprávnený posudzovať právny vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľský a preto nesprávne považoval pohľadávku žalobcu uplatnenú v návrhu za zjavne neopodstatnenú. Právny názor vyslovený v uznesení sp. zn. 4Ncb/42/2013-16 zo dňa 21.6.2013 nie je v prejednávanej veci záväzný, pretože ním bolo rozhodnuté iba o miestnej neprípustnosti. Povinnosťou súdu bude preto vo veci uskutočniť konanie podľa Nariadenia, konkrétne podľa jeho Kapitoly II Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Po vrátení veci tunajšiemu súdu bolo podľa článku 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu zaslané odporcovi tlačivo C na odpoveď, ktoré mu bolo doručené dňa 23.6.2015. Odporca v liste zo dňa 13.8.2015 uviedol, že požiadal Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutím Centra právnej pomoci Košice zo dňa 27.8.2015 mu bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a určený advokát JUDr. Ján Buroci.

Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné. Ak to súd považuje za potrebné alebo ak to požiada niektorá zo strán, súd nariadi pojednávanie. Vzhľadom k tomu, ale aj vzhľadom k povahe uplatnenej pohľadávky navrhovateľom, povahe vystaviteľa zmenky (pôvodne oprávneného zo zmenky), ktoré nasvedčovali tomu, že zmenka vychádzala resp. zabezpečovala pôvodne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považoval nariadenie pojednávania za potrebné a vo veci nariadil termín pojednávania na deň 6.10.2015. Pojednávanie vo veci súd považoval za potrebné aj za účelom vykonania ďalšieho dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to exekučným spisom tunajšieho súdu a umožnenie účastníkom vyjadriť sa k týmto dôkazom s poukazom na ustanovenie § 123 O.s.p., pričom nebolo možné vzhľadom na povahu tohto listinného dôkazu uvedené zabezpečiť iným spôsobom než nariadením pojednávania vo veci.

Navrhovateľ namietal procesný postup súdu, ktorým súd vytyčil pojednávanie ako nesprávny z dôvodu, že súd mal povinnosť rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, z ktorého nevyplýva povinnosť súdu v prípade ak považuje za potrebné nariadenie ústneho pojednávania o tomto rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť. Rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť je súd povinný podľa uvedeného článku vety tretej a štvrtej v prípade odmietnutia žiadosti niektorej zo strán o nariadenie ústneho pojednávania, čo sa nevzťahuje na tento prípad.

Na pojednávanie určené na 6.10.2015 navrhovateľ prevzal predvolanie dňa 25.9.2015, u odporcu - právneho zástupcu doručenie predvolania bolo preukázané dňom 28.9.2015. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania zúčastnili, lehota na prípravu na pojednávanie bola u nich zachovaná a preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti navrhovateľa.

Na pojednávaní súd zistil, že odporca je hluchonemý, za pomoci posunkov s manželkou uviedol, že boli spolu podpísať úverovú zmluvu a všetky šeky ktoré dostali uhradili. Všeobecné podmienky nečítali, čo je zmenka nevedia.

Právny zástupca poukázal na to, že je potrebné vychádzať z úverovej zmluvy. V tom čase, keď bola uzavieraná úverová zmluva, zákon ešte nezakazoval zabezpečovanie úveru zmenkou, ale ide o nekalú prax zo strany pôvodného veriteľa, ktorý si takýmto spôsobom chcel zabezpečiť svoju pohľadávku a tak sa snaží obísť prieskum neprijateľných podmienok v zmluve. Poukázal na uznesenie 8Er/590/2011, kde sa súd vyporiadal s niektorými námietkami. Zmluva o úvere odporuje dobrým mravom, poplatok za poskytnutie úveru je neprimerane vysoký, ide o úžeru. Z opatrnosti namietal aj premlčanie pohľadávky. Dlh sa mal vrátiť veriteľovi najneskôr v roku 2010, k uplatneniu práva došlo po premlčacej dobe. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca odporcu vzniesol námietku premlčania, súd sa musel v prvom rade vysporiadať s touto námietkou.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z predložených dokladov mal súd preukázané, že odporca mal poskytnutý úver uhradiť v 11- tich splátkach počnúc dňom 17.1.2010, čiže do konca roka 2010 mal byť uhradený, žaloba bola podaná dňa 28.3.2013, čiže v lehote, teda k premlčaniu nároku nedošlo.

Súd vykonal dokazovanie oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmenkou zo dňa 9.12.2009, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/590/2011 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ na osvedčenie svojho nároku predložil originál zmenky vystavenej odporcom s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: XXXXXXXXXX

Podľa čl. 7 ods.1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia, súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania, alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s článkom 13.

Podľa článku 16 Nariadenia, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimerané voči pohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Z.z. Zákon zmenkový a šekový, vo zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť úrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú. Úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú. Úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Z.z. Zákon zmenkový a šekový, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 191/1950 Z.z. Zákon zmenkový a šekový, indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky.

Podľa ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Z.z. Zákon zmenkový a šekový, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa ustanovenia § 48 zákona č. 191/1950 Z.z. Zákon zmenkový a šekový, majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa ustanovenia § 75 Zákon zmenkový a šekový, vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1, 2, 3, 4 Zákon zmenkový a šekový, listina, v ktorej chýba niektorá náležitosť uvedená v predchádzajúcom paragrafe, nie je platná ako vlastná zmenka, s výhradou prípadov uvedených v nasledujúcich odsekoch. O vlastnej zmenke, v ktorej niet údaja zročnosti, platí, že je zročná na videnie. Ak niet osobitného údaja, platí, že miesto vystavenia zmenky je miestom platobným a zároveň miestom vystaviteľovho bydliska. Ak nie je vo vlastnej zmenke udané miesto vystavenia, platí, že bola vystavená v mieste, uvedenom pri mene vystaviteľa.

Podľa ustanovenia § 77 ods. 1, 2 Zákona zmenkový a šekový, pokiaľ to neodporuje povahe vlastnej zmenky, platia pre ňu ustanovenia dané pre cudziu zmenku o indosamente (§§ 11 až 20), zročnosti (§§ 33 až 37), platení (§§ 38 až 42), postihu pre neplatenie (§§ 43 až 50, 52 až 54), platení pre česť (§§ 55, 59 až 63), odpisoch (§§ 67 a 68), zmenách (§ 69), premlčaní (§§ 70 a 71), dňoch pracovného pokoja, počítaní lehôt a zákazu dní odkladu (§§ 72 až 74). Pre vlastnú zmenku platia ďalej ustanovenia o cudzích zmenkách splatných u tretej osoby alebo v inom mieste než je bydlisko zmenečníka (§§ 4 a 27), o úrokovej doložke (§ 5), o nesrovnalostiach v údajoch zmenkovej sumy (§ 6), o následkoch podpisu zmenky za podmienok § 7, o následkoch podpísania osobou, ktorá konala bez oprávnenia zastupovať alebo ktorá prekročila takéto oprávnenia (§ 8), a o blankozmenke (§ 10).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Predmetom tohto konania je nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 773,05 Eur s príslušenstvom, ktorý si navrhovateľ uplatnil ako nárok z ním predloženej zmenky vystavenej dňa 9.12.2009. Z navrhovateľom predloženej zmenky je zrejmé, že táto zabezpečovala pôvodne úver zo zmluvy č. 704300143. V súvislosti s vykonaním dokazovania oboznámením sa s obsahom exekučného spisu súd poukazuje na to, že cieľom Nariadenia nie je obmedziť súdy pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Z článkov 8 a 9 Nariadenia vyplýva, že aj v konaniach s nízkou hodnotou sporu je zachovaná možnosť súdu vykonať potrebné dokazovanie a nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. umožňuje pritom vykonať súdu aj dôkazy, ktoré neboli navrhované účastníkmi konania, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Vykonaným dokazovaním súd dospel jednoznačne k záveru, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 9.12.2009 uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou podľa osobitných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy.

V danej veci, poukazujúc na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, právnym názorom ktorého je tunajší súd podľa § 226 O.s.p. viazaný, súd neposudzoval zmenku predloženú navrhovateľom z hľadiska právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, ale podľa Zmenkového a šekového zákona.

Pre nárok uplatnený na základe uvedeného zákona stačí, ak je zmenka, ktorá je v origináli predložená navrhovateľom platná a obsahuje všetky náležitosti vlastnej zmenky upravené v § 75 Zákona zmenkového a šekového. Je zrejmé, že v danej veci zmenka bola prevedená predchodcom navrhovateľa spoločnosťou L. s.r.o. na navrhovateľa, ktorý ako jej nový majiteľ nadobudol všetky práva zo zmenky.

Posudzovanie prípadného základného vzťahu medzi predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. a odporcom, by bolo možné len vtedy, ak by odporca vzniesol voči navrhovateľovi ako novému majiteľovi zmenky námietky, že pri nadobúdaní zmenky tento konal vedome v zlej viere a na škodu odporcu, čo by odporca musel v konaní aj preukázať. Zlou vierou sú najmä tie prípady, kedy majiteľ nechá na seba previesť nevyplnenú zmenku, pričom vie ako má byť vyplnená, ale má za cieľ zneužiť túto listinu tak, že ju vyplní nesprávne príp. že ju nadobudol len preto, aby zbavil odporcu ako dlžníka možnosti vzniesť voči pôvodnému majiteľovi, remitentovi kauzálné námietky. V predmetnej veci zo strany odporcu žiadne takéto výhrady, resp. námietky uplatnené neboli. Odporca v konaní uviedol, že všeobecné podmienky nečítal, nevie čo je zmenka, potvrdil, že úver a zmenku podpísal. Právny zástupca poukázal na námietky uvedené v exekučnom konaní a na nekalé praktiky pôvodného veriteľa. Skutočnosti uvádzané odporcom by mohli byť súdom posudzované, len ak by nárok navrhovateľa posudzoval aj z hľadiska ochrany práv spotrebiteľa. Súd však poukazujúc na právny názor odvolacieho súdu, nárok navrhovateľa posudzoval len ako nárok zo zmenky, keďže táto indosáciou stratila charakter zabezpečovacej zmenky a nadobudla charakter zmenky na plnenie. Zo strany odporcu nebolo v konaní tvrdené a teda ani preukázané, aby navrhovateľ ako nový majiteľ zmenky pri jej nadobudnutí konal nepoctivo a vedome na škodu odporcu. Súd sa tak zaoberal len tým, či vystavená zmenka má všetky náležitosti platnej zmenky.

Navrhovateľom predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť. Taktiež obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky vyžadované ustanovením

§ 75 Zákona zmenkového a šekového okrem údajov zročnosti (splatnosti). Absenciu tohto údajov však zmenkový a šekový zákon nesankcionuje neplatnosťou zmenky, pretože podľa ustanovenia § 76 ods. 1 a 2 uvedeného zákona sa v prípade zmenky, v ktorej nie je uvedený dátum splatnosti jedná o zmenku splatnú na videnie tzv. vistazmenku, ktorú musí vystaviteľ preplatiť pri jej predložení (§ 34 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového). Z predloženej zmenky nepochybne vyplýva, že bola vystavená odporcom a jej splatnosť je vymedzená formuláciou "zaplaťte pri predložení".

Keďže navrhovateľ zmenku nadobudol indosamentom (rubopisom), stal sa riadnym majiteľom zmenky. V konaní nebolo preukázané, aby pri jej nadobudnutí navrhovateľ konal vedome na škodu odporcu a preto súd jeho návrhu vyhovel a v zmysle § 48 ods. 1 v spojení s § 77 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového mu priznal i právo postihom žiadať od odporcu zaplataenie zmenkovej sumy so 6 % ročným úrokom, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ako aj právo na zmenkovú odmenu vo výške 1/3 zmenkovej sumy.

Navrhovateľ, okrem už uvedeného sa návrhom domáhal priznania aj zmenkového úroku. V zmenkách splatných na videnie môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. Úroková miera bola v predmetnej zmenke uvedená sadzbou 0,25 % denne, čo predstavuje úrok vo výške 91,25 % ročne. Zmenkový zákon výšku úrokovej miery, ktorú je možné ustanoviť vo vistazmenke neupravuje, jej určenie ponecháva na vystaviteľa. Pokiaľ zmenkový zákon neobsahuje inú úpravu, posudzuje sa platnosť právnych úkonov na zmenke podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zmenkový úrok, rovnako ako úrok z pôžičky alebo úveru, plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Účelom úroku je viesť dlžníka k dobrovoľnému plneniu povinnosti, avšak nie k získaniu neprimeraného plnenia v rozpore s dobrými mravmi. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje, kedy možno hovoriť už o úžere. Súd preto má za to, že navrhovateľom uplatnený zmenkový úrok je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka a teda v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný. Preto žalobu v časti požadovaného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný čo do priznanej zmenkovej istiny, 6%-tného ročného úroku zo zmenkovej sumy a zmenkovej odmeny. Neúspech mal v časti nepriznaného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo/1/2004, podľa ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za neúspech v pomerne nepatrnej časti podľa § 142 ods. 3 O.s.p., ale za čiastočný úspech podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ mal neúspech čo do priznania zmenkového úroku, ktorý niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu teda nejde len o nepatrnú časť a preto súd konštatuje, že vo veci mal úspech len čiastočný. Z uvedených dôvodov súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Príjmom odporcu je dôchodok vo výške 154,60 Eur, manželka poberá dávky v hmotnej núdzi. Z tohto dôvodu, ako aj z dôvodu výšky priznanej istiny navrhovateľovi, súd povolil odporcovi zaplatiť priznanú istinu, úrok a zmenkovú odmenu v splátkach tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.